

РЕШЕНИЕ

№ 7841

гр. София, 14.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 13.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

като разгледа дело номер **5030** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба от В. В. В. от [населено място], чрез адв. Й. срещу Ревизионен акт №Р-22221020003132-091-001 от 23.12.2020 г., издаден от И. М. Р. – орган, възложил ревизията, и Б. М. Я. – ръководител на ревизията, в частта, с която е изменен с Решение № 533/05.04.2021 г., издадено от Директор на Дирекция "ОДОП" при ЦУ на НАП С., като установения с РА резултат по ЗДДФЛ за данъчен период 2014 г. в размер на 43 962,98 лв. е определен на 32 935, 80 лв. в едно със съответните лихви и след приспадане на авансово удържания, съответно внесен през данъчната година данък в размер на 17 412,14 лв. е установен дължим данък в размер на 15 523,66 лв. и съответните лихви за забава.

Жалбоподателят оспорва РА като незаконосъобразен - издаден в противоречие с материално-правните разпоредби и при съществени процесуални нарушения. Счита за незаконосъобразно установяване на предпоставките за извършване на ревизия по особения ред на основание чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК. Счита, че е незаконосъобразно прилагането на методите за определяне на пазарни цени, при липса на определени реални съпоставими неконтролирани сделки, неправилно приложение и напълно погрешни фактически констатации и при незаконосъобразно подбрани оценителски подход. Моли да бъде отменен като незаконосъобразен обжалвания РА, изменен с решение № 533/05.04.2021 г., издадено от Директор на Дирекция "ОДОП" при ЦУ на НАП С..

В съдебно заседание и по съществуващото на спора, жалбоподателят чрез пълномощника

си поддържа жалбата на изложените в нея основания и моли съда да я уважи. Претендира присъждане на направените по делото разноски. Представя писмени бележки.

Ответната страна, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. Моли да се кредитира експертизата изготвена при ревизията, а не тази приета по делото. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 2600 лв. прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221020003132-020-001 от 01.06.2020 г., връчена лично на 16.06.2020 г., е възложено извършване на ревизия на В. В. В. за определяне на задължения за данък върху годишната данъчна по чл. 17 от ЗДДФЛ за данъчен период от 01.01.2014 г. до 31.12.2014 г. Определен е 3 - месечен срок за изпълнение. Посочената заповед е изменена със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ №Р-22221020003132-002 от 10.09.2020 г., връчена лично на лицето, като е определен нов краен срок за приключване на ревизията до 16.11.2020 г. Заповедите са издадени от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., на когото със Заповед №РД-01-818 от 10.05.2019 г. на изпълняващия длъжността „директор“ на ТД на НАП С., е възложено да изпълнява функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221020003132-092-001/23.11.2020 г., връчен на упълномощено лице на 25.11.2020 г. В законоустановения срок не е подадено писмено възражение срещу направените предложения в РД.

Ревизията приключва с РА №Р-22221020003132-091-001/23.12.2020 г., издаден от И. М. Р. – орган, възложил ревизията, и Б. М. Я., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА връчен на адвокат М. Й., в качеството му на пълномощник, на 12.01.2021 г.

С процесния РА на В. В. В. са установени задължения за 2014 г по ЗДДФЛ от определения годишен данък е приспаднал авансово удържаният и внесен през данъчната година данък в размер на 17 412,14 лв. и е определен дължим данък в размер на 26 550,84 лв. и лихви в размер на 15 228,08 лв.

Процесната ревизия е първа за спорните периоди и видове данъчни задължения.

Не е спорно, че В. В. В. е местно лице по смисъла на чл. 4 от ЗДДФЛ и на основание чл. 6 от същия закон, е носител на задължение за данъци за придобити доходи от източници в Република България и в чужбина. Не е женен и има едно непълнолетно дете. Управител и представляващ е на „Саламандър стайл“ ЕООД

С цел установяване на всички факти и обстоятелства от значение за правилното определяне на задълженията на ревизираното лице са предприети процесуални действия, подробно описани в РД, който е неразделна част от РА по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

На основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221020003132-040-001/15.06.2020 г., с които са изисквани документи относно

получени доходи, начална и крайна разполагаеми суми за ревизирания период, движение по притежавани банкови сметки, закупени недвижими имоти и МПС, сключени договори за заеми – относно получени и предоставени суми и др. В отговор от ревизираното лице са представени документи, подробно описани в констативната част на РД.

На основание чл. 37 от ДОПК са изготвени Искания за представяне на документи и писмени обяснения до всички търговски банки, регистрирани в БНБ, до Столична община, до [община], до [община], до [община], до Дирекция „Български документи и самоличност“ и др. В отговор са представени документи, които са обсъдени в констативната част на РД.

Ревизиращият екип е приел, че данъчното облагане следва да се извърши след проверка и анализ на получени доходи, изследване на имуществено състояние, вземания от трети лица, движение на суми по банкови сметки, притежавани парични средства в брой - в началото и края на 2014 г., получени и отпуснати заеми и ипотечни кредити т. н.

След анализ на събраните в хода на ревизията документи ревизиращите органи са изготвили сравнителна таблица за 2014 г. с цел съпоставка на придобитото имущество и направените разходи с получените доходи от всички източници. В изготвената сравнителна таблица не е установено превишение на разходите над доходите.

В хода на ревизията било установено, че съгласно Договор за паричен заем от 01.07.2008 г., сключен между В. В. В., в качеството му на заемодател, и „АЛУМИН ПРЕДО“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], представлявано от П. Й. П. /упълномощена от управителя на дружеството/, в качеството му на заемател, заемодателят е поел задължението да предаде в собственост на заемателя сума в размер на 330_000,00 лв. Договорено е заемната сума да бъде предадена от заемодателя в брой на два транша в срок до края на месец януари 2009 г., първия от които /в размер на 100 000,00 лв./ е предаден към момента на подписване на договора.

Съгласно Договор за встъпване в дълг от 09.01.2011 г., сключен между В. В. В., в качеството му на заемодател, „АЛУМИН ПРЕДО“ ЕООД, в качеството на заемател, „АЛПРЕДО“ ООД, с ЕИК[ЕИК] и „ГЛАСПРЕД“ ООД, ЕИК[ЕИК], представлявани от пълномощника П. Й. П., са се споразумели, че „АЛПРЕДО“ ООД и „ГЛАСПРЕД“ ООД встъпват като съдлъжници на страната на заемателя по Договора за паричен заем от 01.07.2008 г.

От Споразумение от 31.07.2014 г., сключено между П. Й. Х. и В. В. В., се установява, че е договорено следното: С Искова молба вх. №92871/29.07.2014 г. на Софийски градски съд /СГС/, подадена от В. В. В. и образувано гр.д. №11433/2014 г., ГО, 1-14 с-в на СГС, е предявен иск срещу ответника П. Й. Х. за сумата от 791_457,82 лв. Предявеният иск е с правно основание чл. 42, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/, а именно П. Й. Х. да бъде осъдена да заплати обезщетение на В. В. В. до предявения размер, за това, че същата е подписала договор за заем от 01.07.2008 г., действайки като представител на „АЛУМИН ПРЕДО“ ЕООД, без да има представителна власт. В РД е посочено, че това обстоятелство е установено с Решение от 30.06.2014 г. по В. №541/2012 г. на АС при Б..

Страните са констатирани, че ревизираното лице е запознал П. Й. Х. с описания в т. 1 иск и й е предложил да постигнат споразумение за уреждане на отношенията им извънсъдебно и преди да е заплатена държавна такса за водене на цитираното по-горе дело, като по този начин П. Й. Х. ще избегне допълнително натоварване със

задължение за възстановяване на посочената такса, както и за възстановяване на заплатени адвокатски хонорари и др. разходи във връзка с водене на делото, в случай че бъде загубено от нея. П. Й. Х. от своя страна се е съгласила да обезщети ревизираното лице за вредите, които са настъпили за него, вследствие Решение от 30.06.2014 г. по В. №541/2012 г. на Арбитражния съд /АС/ при Българската търговско-промишлена палата /Б./, които страните са констатирани, че възлизат общо на 791 457,82 лв. и представляват сбор от сумата в размер на 330 000,00 лв. - главница по отпуснатия на две части паричен заем по Договор от 01.07.2008 г., сумата в размер на 137 241,94 лв., представляваща възнаградителна лихва по чл. 3 от Договора за заем, сумата в размер на 247 500,00 лв., представляваща неустойка за забава по чл. 9 от Договор за заем, сумата в размер на 15 515,88 лв., представляваща арбитражна такса, сумата в размер на 150,00 лв., представляваща депозит, сумата в размер на 22_600,00 лв., представляваща адвокатски хонорар или общо 38 265,88 лв., заплатени разноски по В. №541/2012 г. на АС при Б., както и заплатени разноски на ответниците по В. №541/2012 г. на АС при Б. общо в размер на 38 450,00 лв.

Във връзка с описаното в т. 1 и 2 в Споразумението П. Й. Х. се е задължила да обезщети В. В. за гореописаните вреди, като в срок от 10 дни от датата на споразумението прехвърли в полза на В. собствеността на притежавано от нея недвижимо имущество, а именно недвижимите имоти – предмет на следните актове: Нотариален акт за прехвърляне на недвижими имоти в изпълнение на задължение №35, том 1, рег.№1704, дело №32 от 07.08.2014 г., Нотариален акт за прехвърляне на недвижими имоти в изпълнение на задължение №91, том 1, рег. №5748, дело №60 от 01.08.2014 г., Нотариален акт за прехвърляне на недвижим имот в изпълнение на задължение №37, том 2, рег. №1673, дело №140 от 07.08.2014 г.

След прехвърлянето на собствеността на всички имоти в полза на В. е било договорено, че последният незабавно ще оттегли изцяло иска си по гр. д. №11433/2014 г., ГО, 1-14 с-в на СГС. След прехвърлянето на собствеността на всички имоти в полза на ревизираното лице и в случай на сбъждане на поставеното в т. 5 от Споразумението условие /придобиване от страна на П. Х. на S идеална част от поземлен имот и сграда, находящи се в [населено място], отразено във влязло в сила съдебно решение, при което въпросните недвижими имоти следва да бъдат прехвърлени на В., всички отношения помежду им във връзка с горепосочения Договор за заем от 01.07.2008 г., по Договора за встъпване в дълг от 09.01.2011 г. и всякакви други отношения, възникнали до датата на споразумението, се считат уредени напълно и прекратени, като В. декларира, че всички негови претенции за вреди по отношение на П. Й. Х. са изцяло обезщетени и погасени. Същият се отказва от всички възникнали до датата на споразумението права към П. Й. Х., включително права за получаване на плащане на обезщетение, че няма каквито и да е претенции за заплащане на суми или други претенции спрямо П. Й. Х. и се отказва от такива във връзка с права възникнали до датата на споразумението, като се задължава да не предявява такива пред съд или по друг начин. Страните са постигнали споразумение, че всички нотариални такси и други разходи свързани с прехвърлянето на собствеността на гореописаните имоти ще бъдат за сметка на П. Й. Х.. П. Й. Х. се е задължила да се снабди с всички оригинални документи, необходими за прехвърлянето на собствеността, в изискуемата нотариална форма.

След извършен преглед на представените нотариални актове, с които съгласно споразумението в полза на ревизираното лице са прехвърлени S идеална част от

посочените имоти, ревизиращият екип е установил, че В., е придобил имотите по данъчна оценка за сумата в размер на 252 440,43 лв. Ревизиращите са приели, че посочената цена не съответства на пазарната цена с оглед обстоятелството, че са касае за сделки между свързани лица.

Във връзка с това на основание чл. 60 от ДОПК с Акт за възлагане на експертиза №Р-22221020003132-01-002/28.09.2020 г. е възложена експертиза за установяване пазарната цена на S идеални части имотите – предмет на гореизброените нотариални актове към датата на придобиване.

В представеното заключение от 22.10.2020 г. от експерт инж. М. И. П. - лицензиран оценител от КНОБ е определена пазарна цена на придобитите от жалбоподателя S идеални части от недвижимите имоти в диапазон от 595 508,43 лв. до 730 959,43 лв.

Ревизиращите са приели, че жалбоподателят е получил лихви по договора за предоставен паричен заем от 01.07.2008 г. съгласно чл. 35, т. 3 от ЗДДФЛ във връзка с придобиването на горепосочените недвижими имоти в изпълнение на задължение от П. Й. Х. /свързани лица/ в размер на 265 508,43 лв., представляващ разликата между долната граница на пазарната цена, определена в хода на експертизата, и главницата по договора за заем в размер на 330_000,00 лв. Посочили са, че съгласно чл. 11, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ ако не е предвидено друго в този закон, доходът се смята за придобит на датата на получаването на престацията - за непаричен доход, която в случая е датата на придобиването на имотите от жалбоподателя. Подчертано е, че в чл. 35, т. 3 е визирано, че облагаем доход е и доходът от лихви, с изключение на лихвите по чл. 38, ал. 13 от ЗДДФЛ.

Във връзка с установеното са достигнали до извода, че са „налице са данни за укрити приходи или доходи“ – обстоятелство, отразено в чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, поради което данъчна основана за облагане следва да бъде определена по реда на чл. 122-124а от ДОПК.

В резултат на това с Уведомление по чл. 124 от ДОПК №Р-22221020003132-113-001 от 26.10.2020 г. и Уведомление по чл. 17 от ДОПК №Р-22221020003132-139-001/26.10.2020 г., ревизираното лице е уведомено, че основата за облагане с данъци, ще бъде определена по реда на чл. 122-124а от ДОПК.

С ИПДПОЗЛ №Р-22221020003132-040-002/27.10.2020 г. е изискано попълването на Декларация по Образец Кд-14 за ревизирувания период. В отговор от ревизираното лице е изразено несъгласие по отношение на определянето на данъчна основа по реда на чл. 122 от ДОПК, като е посочено, че не е налице укрит приход и не е следвало да подава годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2014 г., доколкото стойността на придобитите имоти не надхвърля дори главницата по договора за заем, която е в размер на 330 000,00 лв.

В издадения ревизионен доклад, с оглед определяне на основа за облагане с преки и косвени данъци във връзка с нормата на чл. 122, ал. 2 от ДОПК органите по приходите са анализирани относими към облагането на ревизираното лице обстоятелства /по чл. 122, ал. 2, т. 1, т. 2, т. 3, т. 4, т. 7, т. 9, т. 10, т. 11, т. 13, т. 14 и т. 16 от ДОПК/.

В заключение органите по приходите са определили данъчна основа за облагане по реда на чл. 122 от ДОПК за 2014 г. в размер на 439 629,85 лв., като сбор от сумата в размер в размер на 265 508,43 лв., представляваща доход от лихви, и сумата в размер на 174 121,42 лв., представляваща доходи от трудови правоотношения. Приложена е данъчна ставка в размер на 10%, като се определен дължим данък в размер на 43 962,98 лв. Съгласно разпоредбите на ЗДДФЛ от определения годишен данък е

приспадат авансово удържаният и внесен през данъчната година данък в размер на 17 412,14 лв. и е определен дължим данък в размер на 26 550,84 лв. и лихви в размер на 15 228,08 лв.

РА е оспорен по реда на чл. 152 и следващите от ДОПК пред директора на ДОДОП – С., във връзка с която е постановено Решение № 533/05.04.2021 г., с което РА е изменен като установения с РА резултат по ЗДФЛ за 2014 г. в размер на 43 962,98 лв., определен на 32 935,80 лв. и съответно внесен през данъчната година данък в размер на 17 412,14 лв. е установен дължим данък в размер на 15 523,66 лв. и съответните лихви за забава.

РА е оспорен по съдебен ред с жалба вх. № 53-04-309/28.04.2021 г., подадена чрез ДОДОП – С. до АССГ.

По делото е изслушана съдебно-оценителна експертиза, оспорена от юрисконсулт Б. чието заключение съдът кредитира въз основа на приобщения доказателствен материал, приета и изслушана е и ССЕ, неоспорена от страните, която съдът кредитира въз основа на приобщения доказателствен материал.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи по съществуващия на правния спор:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок и от лице имащо правен интерес от обжалването.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обосноваване на РА включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Съдът, въз основа на приложените по делото доказателства, констатира, че обжалваният РА е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 ДОПК, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия и в предвидената форма, съгласно чл. 119 и чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. По административната преписка е приложен РД и предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА.

Въз основа на установеното от фактическа страна и на основание приложените по делото писмени доказателства и заключението на ССЕ, съдът намира, че оспореният акт е издаден при неправилно приложение на материалния закон, поради което следва да бъде отменен.

Основната задача на разпоредбата на чл. 122 от ДОПК е да даде възможност да се извърши облагане и тогава, когато необходимите данни за установяването на данъчните задължения съобразно приложимите норми на материалния закон не са налице. Разпоредбата на чл. 122 от ДОПК е призвана да преодолее тази пречка пред ревизионното производство и създава условия за попълване или направо заместване на липсващите доказателства с други данни, които да

позволяват установяването на задълженията. За да се приложи чл. 122 от ДОПК при установяването на дължимия данък следва да е налице особен случай, който да препятства извършването на ревизия по общия ред. Тези особени случаи са уредени изчерпателно от чл. 122 от ДОПК и се установяват обективно от органа по приходите в условията на пълно доказване, за да премине ревизията по реда на чл. 122 от ДОПК. Установяването на основанията следва да е доказано с допустимите от ДОПК доказателства, като доказателствената тежест е върху органите по приходите и не е допустимо прилагането на разпоредбата при само предполагаемо наличие на основание. За да се приложи презумцията на чл. 124, ал. 2 от ДОПК, фактическите констатации, на които се позовават органите по приходите, следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизирия субект.

С РА ревизиращите органи са установили резултат по ЗДДФЛ за 2014 г. в размер на 43 962,98 лв. в едно с лихвите за забава. С решение № 533/05.04.2021 г. директорът на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ е изменил данъчната основа за облагане в размер на 329 357,97 лв. и съответно дължим данък в размер на 32 935 лв. След приспадане на авансово удържания данък в размер на 17 412,12 лв. се дължи данък е определил дължим данък в размер на 15 233,66 лв. /10%/ определен на 32 935,80 лв. и съответно внесен през данъчната година и съответните лихви за забава.

Органите по приходите са счели, че са налице хипотезите на чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, а именно, че са налице укрити приходи или доходи Данъчната основа е определена по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК, като са посочени относимите хипотези.

Съдът не споделя изводите на ревизиращият екип, като счита същите за необосновани с оглед от събраните по делото доказателства, и от заключението на СОЕ, според която за процесния период не е налице превишение на разходите спрямо приходите и доходите на ревизираното лице.

Видно от заключението по СОЕ, експертът е определил пазарните цени по смисъла и по реда на Наредба Н – 9 на прехвърлените към В. В. идеални части от недвижимо имущество към датата на извънсъдебното споразумение (31.07.2014 г.), като се отчетат всички относими обстоятелства и отчитайки надлежно съответни необходими и наложителни корекции, включително поради законовите ограничения и тежести (нормативни и ликвидни), свързани с режима на съсобственост, предвид степента на завършеност на обектите и предвид състоянието и конкретните специфики на всеки прехвърлен имот. Резултатите от извършената оценка вещото лице е описало подробно в таблици, като е посочил всеки един от имотите, местоположението му, кв. м., РЗП, ид. части и е пресметнал общата сума за прехвърлени имоти в размер на 361 288 лева.

В съдебно заседание вещото лице Ж. Г. пояснява, че е използвало метода на контролираните и неконтролираните цени и пазарните цени, защото Наредба №

9 обхваща всички видове активи, продукция, услуги и други е възползвала от чл. 63 от Наредбата, който разрешава, когато за специални активи в случая за недвижимите имоти, не могат да бъдат приложени точно същите методи, да бъдат приложени и оценителските методи. Така, че е съчетала, всеки метод съответстващ на оценителския метод от стандартите. Методът на контролираните цени го е съчетала с метода на вещната стойност, защото там има точни данни за съпоставимост, а методът на пазарните цени го е съчетала с метода на пазарните аналози. В конкретния случай оценката е следвало да се извърши към 2014 година /което е 10 години назад/ и е използвала два способа. Единият способ е точно за поземлените имоти в които 2014 година като не е могла да намери точни аналози и е използвала статистиката на Агенция за недвижими имоти „М.“, която и е дала справка за извършени сделки, като за тях е използвала истинските аналози от 2023 година и ги е привела с инфлацията към 2014 година. За сградите е използвала метода на вещната стойност и метода на пазарните аналози, но към 2014 година от справката на статистиката. Обяснява, че е използвала метода на контролираните и неконтролирани сделки и поради тази причина на стр. 37 от експертизата е посочила всички останали компоненти. В случая става въпрос за сгради, които нямат пазарен аналог. Сградите в края на експертизата е приложила аналози от различни агенции, които е ползвала, идентични с процесните имоти. На поставен въпрос от процесуалния представител на жалбоподателя отговаря, че се касае за имоти, в които са вложени пари, но са непродаваеми. Резултатите от извършената оценка вещото лице е пресметнало общата сума за прехвърлени имоти в размер на 361 288 лева.

По делото е изготвена ССЕ, неоспорена от страните, в която за да определи данъчната основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2014 г., вещото лице С. М. е съобщила заключението на вече приетата по делото СОЕ относно пазарната цена на прехвърлените имоти, при калкулацията по чл. 35, т. 3 вр с чл. 36 от ЗДДФЛ, да отчете и съответно приспадне стойността на понесените от жалбоподателя разходи по използването от него външно финансиране през периода от 01.07.2008 г. до 31.07.2014 г. за изплащане на закупени недвижими имоти, както и индексът на инфлацията за периода от 01.07.2008 г. до 31.07.2014 г., с който са се обезценили предоставените парични средства от жалбоподателя до дружеството „Алумин Предо“ ЕООД по договора за заем от 01.07.2008 г. Вещото лице е определило и е размера на понесените разходи по изтеглените от него банкови заеми за периода от 01.07.2008 г. до 31.07.2014 г. вкл. за лихви, застраховки и други суми за администриране, обслужване и поддръжка на заемите. Относно Договор за кредит от 31.10.2008 г. в SG E. банка е приел следното: От банка ДСК ЕАД е издадено Удостоверение № 14 – ИСК – 13022/1/12.09.2023 г., в което е посочено, че размерът на погасената лихва по горепосочения договор за кредит е в размер на 17 111,85 евро. По договор за кредит от 31.10.2008 г. в SG E. банка – от „Уникредит Булбанк“ АД е издадено Банково удостоверение № 03/38-64-009817/14.09.2023 г., в едно с

приложеният за извършени погасявания за главница и лихва по Договор № И – 1907/19.12.2007 г. и платени такси за поддръжка и обслужване на разплащателната сметка в евро, по която е обслужван самия кредит. В таблица № 1 (л. 231 от делото) експертът е посочил внесените суми за погасяване на договорна лихва за редовна главница, за периода от 01.07.2008 г. до 31.07.2014 г., като общият размер на погасената лихва е изчислена в размер на 26 344,88 евро, с левова равностойност 51 526,11 лв. В таблица № 2 е отразил начислените и платени такси за поддръжка и обслужване на разплащателната сметка в евро за периода от 01.07.2008 г. до 31.07.2014 г., в общ размер на 164,75 евро с левова равностойност 322,18 лв. Заплатените застрахователни премии в общ размер на 148,98 лв., от които по Полица № 111713005942/13.06.2013 г. – 88,27 лв. и по Полица № 22231293004420/13.06.2012 г. – 60,71 лв. В таблица № 3 експертът е обобщил погасените суми за лихви, начислените и платени такси за поддръжка и обслужване на разплащателната сметка в евро, както и заплатените застрахователни премии, посочени по – горе в експертната. Общият размер на понесените разходи по изтеглените от В. банкови заеми, за периода от 01.07.2008 г. до 31.07.2014 г. е 85 472,96 лв. По –нататък в експертната е посочено, че с РА № Р – 22221020003132-091-001/23.12.2020 г. е определена данъчна основа за 2014 г. в размер на 439 629,85 лв. , от които приходи от трудови правоотношения – 171 121,42 лв. Разликата от 265 508,43 лв. е формирана като сумата от 595 508,43 лв. – пазарна цена на придобитите S идеални части на недвижими имоти (определена в изготвената експертиза от инж. П.) е намален с 330 000,00 лв. – стойността на предоставения заем по Договор за паричен заем от 01.07.2008 г. скл. Между В. в качеството му на заемодател и „Алумин Предо“ ЕООД, представлявано от П. Й. П. в качеството й на заемател. С решение № 533/05.04.2021 г. определената от органите по приходите данъчна основа за облагане по реда на чл. 122 от ДОПК за 2014 г. в размер на 439 629,85 лв. представляваща сбор от сумата в размер на 265 508,43 лв. – приходи от лихви и сумата в размер на 174 141,42 лв. , представляваща приходи от трудови правоотношения , следва да бъде изменена на данъчна основа за облагане в размер на 329 357,97 лв. (174 121,42 лв. + 155 236,55 лв.) и съответно дължим данък в размер на 32 935,80 лв. След приспадане на авансово удържания данък в размер на 15 523,66 лв. (10 %) и съответните лихва за забава. Съгласно приетото заключение на СОЕ общата стойност на прехвърлените имоти – 361 288 лева. Общият размер на понесените разходи по изтеглените от В. заеми за периода от 01.07.2008 г. до 31.07.2014 г. е 85472 лева (Таблица № 3 на стр. 7 от експертната) Налице е разлика от 54 184,96 лв., която е формирана като сумата 361 288,00 лв. – пазарна цена на придобитите S идеални части на недвижим имоти е намалена с 85 472,96 лв. (понесените разходи от В. по изтеглените банкови заеми за периода от 01.07.2008 г. до 31.07.2014 г.) и 330 000,00 лв. стойността на предоставения заем по Договор за паричен заем от 01.07.2008 г.. скл. между жалбоподателя и „Алумин П. ЕООД,

представявано от П. П.. По данни на НСИ, индексът на потребителските цени за м. юли 2008 г. е 111,40 % т.е. инфлацията за периода е 11,40 %. Съгласно Договор за паричен заем от 01.07.2008 г., сключен между В. , в качеството на заемодател и „Алимин Предо“ ЕООД, като заемател, заемодателят е поел задължението да предостави на заемателя сума в размер на 330 000 лв. Отчитайки обявления от НСИ индекс инфлацията за периода от 01.07.2008 г. до 31.07.2014 г. – 11,40 % към края на периода предоставените парични средства от В. В. на „Алумион Предо“ ЕООД по договора за заем от 01.07.2008 г. са се обезценили с 11,40% или 37 620 лева. Съгласно допуснатата задача на експертизата, тази обезценка следва да се вземе в предвид при определяне на данъчната основа по чл. 17 от ЗДДФЛ на жалбоподателя за 2014 г., т.е. да се добави към сумата от 330 000 лв.и предоставената към заемателя сума да се добави към сумата от 330 000 лева и предоставената към заемателя сума следва да се отчете в размер на 367 620 лв. Експертът е извършил отново изчисления за определяне размера на данъчната основа, описани по – горе, формираната разлика е изчислена в размер на 91 804,96 лева. Ето защо, при наличието на отрицателна разлика, не е налице облагаем доход.

При това положение, законосъобразен се явява извода на вещото лице, че данъчната основа по чл. 17 от ЗДДФЛ на В. В. за 2014 г. е в размер на 174 141,42 лв. представляваща единствено доходи от трудови правоотношения. Съдът, счита че след като се приспадне авансово удържаният и съответно внесен през данъчната година данък в размер на 17 412,14 лв., то следва да се приеме, поради което единственият възможен извод е, че не се дължи данък по ЗДДФЛ. Не се доказаха твърденията на ревизиращият екип за дължимост на данък в размер на 26 550,84 лв. и лихва за забава в размер на 15 228,08 лв. за данъчен период за 2014 г., както и измененият с Решение № 533/05.04.2021 г., издадено от Директор на Дирекция "ОДОП"при ЦУ на НАП С., с което установения с РА резултат по ЗДДФЛ за данъчен период 2014 г. в размер на 43 962,98 лв. е определен на 32 935, 80 лв. в едно със съответните лихви и след приспадане на авансово удържания, съответно внесен през данъчната година данък в размер на 17 412,14 лв. е установен дължим данък в размер на 15 523,66 лв. и съответните лихви за забава.

По отношение на твърдението на ревизиращите за свързаност на лицата, съдът приема следното: Съгласно разпоредбата на чл. 123, ал.1 от ДОПК, в случаите по чл. 122, ал.1 при определяне на основата по реда на чл. 122, ал.2 ДОПК, се смята до доказване на противното, че е налице подлежаща на облагане с данъци печалба, респективно доход, когато:1/ стойността на имуществото на лицето явно съществено превишава размера на декларираните приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или безвъзмездно финансиране, получени от него и 2/ направените разходи от лицето и свързаните с него лица по § 1, т.3, б "а" от допълнителните разпоредби, явно и съществено превишават размера на декларираните получени средства. Фактическите констатации на ревизиращите обосновават хипотезата на чл. 123,

ал.1, т.2 от ДОПК, като следва да се посочи, че за да се презумира подлежащ на облагане доход по смисъла на цитираната норма, следва превишението на разходите над приходите да е реално и безспорно установено от органите по приходите. Следва да се посочи, че свързаността се преценява към момента на сключване на сделката – т.е. към 31.07.2014 г., ревизираното лице и П. Х. не отговарят на условията за свързаност, същите са били насрещни страни по граждански иск за вреди за сумата от 791 457,82 лв.

Изложеното води до извода, че ревизиращите органи необосновано са преминали към облагане по реда на чл. 122 от ДОПК, защото в случая е налице визираната хипотеза в чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, а именно наличие на укрити доходи.

Ревизията е проведена по особения ред на чл. 122 от ДОПК, като приходните органи необосновано са счели, че са налице предпоставките на ал. 1, т. 2 и т. 7 от цитираната норма. За определяне на данъчната основа по този ред е достатъчно да се установят данни за укрити приходи или доходи, респ. несъответствие на декларираните и/или получените приходи с имущественото и финансовото състояние на лицето за ревизирания период. В случая направените от приходните органи фактически констатации относно наличните парични средства в началото и в края на процесните периоди и относно постъпленията през тези периоди недвусмислено сочат липсата на такова несъответствие, поради което съдът приема, че са незаконосъобразни изводите за наличие към момента на започване на ревизионното производство на данни за укрити приходи и законосъобразно ревизията е проведена по реда на чл. 122 от ДОПК

С оглед гореизложеното, съдът намира жалбата за основателна и като такава ще следва да бъде уважена, а ревизионният акт следва да бъде отменен като незаконосъобразен в потвърдената и изменената му част на установения резултат по ЗДДФЛ за данъчни периоди 2014 г. и съответните лихви към тях.

Предвид изхода на спора, искането на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото, съдът намира за основателно. В хода на съдебното производство жалбоподателят е направил действителни разноски в размер на 6 584,68 лв. /10 лева държавна такса., 1 730 лв. депозит за вещо лице по СОЕ, 500 лв. депозит за вещо лице по ССЕ и 3 344,68 лв. за адвокатско възнаграждение съгласно договор за правна помощ.

Във връзка с гореизложеното, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт №Р-22221020003132-091-001 от 23.12.2020 г., издаден от И. М. Р. – орган, възложил ревизията, и Б. М. Я. – ръководител на ревизията, в частта, с която е изменен с Решение № 533/05.04.2021 г., издадено от Директор на Дирекция "ОДОП"при ЦУ на НАП С., като установения с РА резултат по ЗДДФЛ за данъчен период 2014 г. в размер на 43 962,98 лв. е

определен на 32 935, 80 лв. в едно със съответните лихви и след приспадане на авансово удържания, съответно внесен през данъчната година данък в размер на 17 412,14 лв. е установен дължим данък в размер на 15 523,66 лв. и съответните лихви за забава.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при ЦУ на НАП да заплати на В. В. В. от [населено място], сумата от 6 584,68 лева, представляваща сторените по делото разноси.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: